

αὐτός καὶ σὲ ὅπου ἂ / λλοῦ εἶναι τῆς χρείας καὶ διὰ τὰ ἄσπρα ποῦ ἔδωσεν στὸ παντί-
 ν καὶ διὰ τὶς ὁδοὺς ποῦ μέλλει νὰ κά / μη καὶ ἀνεστήματα εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ
 νοικᾶται καὶ νὰ μετεχένη πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ / αὐτοῦ πραγμάτου ὁλονοῦ ὁ
 γόμενος κοπιαστής καὶ οἱ κληρονόμοι του καὶ κἀνοντάς τον ὡς προμετά / ρειν
 τῶχουν αὐτοῖν καὶ τὰ παιδιὰ τος παίδιων παιδιῶν τος. Εἰ δὲ σὲ κανέναν καιρὸν
 ποῦ νὰ μὴν ἐθέλα / σιν ταιριάζου ἢ αὐτοῖν ἢ τὰ παιδιὰν τος νὰ μοιράζεται τὸ πρᾶμα
 παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία / τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἀκόμη νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ κτίσῃν / καὶ τὸ πυργάκι ὁπόχει ἐκεῖ
 καὶ νὰ φτιάσῃν καὶ τὸ πατητήριον. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα
 κον / τέντοι καὶ ἀνεπαμένειν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα
 ἦτοι 10 / ὁ ἀνηλογήσας καὶ μαν / κάρειν στὰ ὅσαν προμετάρου νὰ τὰ ζημιούται
 παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος καὶ
 τὰ ἐξῆς.

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε — —

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν: —

/ — Ἰωάννης Λουκῆς καὶ ἡ συβία μου βεβαιώνομε ὡς ἄνωθε: —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

273

Ἀγοραπωλησία

φ. 155^Γ

/ Φ 158

/ [+] Εἰς δό[ξα]ν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682 / ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου
 22 / εἰς τὸ σπίτιν κά / μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ
 κάτωθεν γεγραμμένα τὸ ἓν μέρος / ὁ κύρ Νικολὸς Χειλᾶς τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ
 Σταυριανὸς Καλογεΐτονας λέγοντας ὁ αὐτὸς / κύρ Σταυριανὸς τὸ πὼς κρατεῖν ἀμα-
 νάτε δύο κομμάτια χωράφια τοῦ ποτὲ Γεώργιου / Σκουλάτου διὰ ρεάλια δεκάμισυν
 ἦτοι (νούμερο) 10 1/2 τὰ ὅποια χωράφια εὐρίσκονται εἰς τὸν / τόπον λεγόμενο
 Καλογέρους τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸ Ἀγερσανὶ σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν Χει / λᾶ καὶ
 μαστρὸ Νικόλα Γιακουμῆ τὸ ὅποιο χωράφι τὸ σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν Χειλᾶ ἂ / πὸ
 τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν Σταυριανὸς τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεια τὸ ξε-
 που / λεῖ τοῦ εἰρημένου κύρ Νικολοῦ Χειλᾶ διὰ ρεάλια δύο ἥμισυν ἦτοι (νούμερο)
 2 1/2 καθὼς / ἀναμετάξυν τος ἐσιαστήκασιν τὰ ὅποια δύο ἥμισυν ρεάλια τὴν τιμὴν

τοῦ / αὐτοῦ πραγμάτου καθὼς ἐσυνφωνήσασιν καθομολογᾷ ὁ αὐτὸς Σταυριανὸς ὁ που-
/ λητῆς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν
τοῦ / κυρ Νικολοῦ καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον
καὶ ἀπὸ τὴν / σήμερον τοῦ τὸ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας του νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει
καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα / δικόν του καὶ ἀγοράν του πουλήσῃν χάρισιν ψυχικόν τὸ
δώσῃν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν γκαί / ρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώ-
σῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ / τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς
πουλητῆς καὶ τὰ καλάν του ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκου / ται νὰ ματινιέρην καὶ νὰ ξα-
κουσεύῃν καὶ νὰ ἀπιλογᾶται τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστῆν εἰς πᾶσαν ἐ / ναντίο καὶ τὰ ἐξῆς.
"Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀ / φεντίας
ρεάλι ἓνα ἦτοιν 1 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὸ ζημιοῦται εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον /
οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
οἱ ὅποιοι ἀπογράφου ὑπὸ χειρός τος. — —

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν:—

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

274

Πληρεξουσιότης

φ. 155^v

/ Φ 158 Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 22/
ἐν τῇ Ναξίᾳ [τῇ]ν σήμ[ερον] / μὲ τὸ παρὸν γράμμα κάνει ἡ κερά Ρήνη γυνὴ τοῦ
ποτέ Ἀποστόλη Κεφαλαῖ τὸν γαμπρόν της τ[ὸν] / Γεώργιο Πελεκάνο ἐπίτροπόν
της ὡς τὸ ἴδιόν της κορμὶ νὰ πάγην στὴν Μπόλη εἰς τοῦ / σινιὸρ Ρόζα νὰ λάβῃ
τριάντα ρεάλια ἀπὸ τὴν ἀφεντίαν του καὶ τὰ ἄλλα τρι[άν] / τα νὰ τὰ δώσῃν τοῦ
μαστρὸ Μιχάλη τοῦ Κόκκινου τοῦ μαστόρου τοῦ υἱοῦ μου τοῦ ποτέ Νικόλα / τὸ
αὐτὸ ὁμοίως κάνει καὶ ἡ θυγατέραν της ἡ κερά Κυριακὴν τὸν ἴδιο ἄνωθεν κυρ / Γεώρ-
γην τὸν ἄντραν της ἐπίτροπόν της νὰ λάβῃν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἄρχον τὸν σινιὸρ / Ρόζα
ἕτερα ρεάλια τριάντα ἦτοιν (νούμερο) 30/ τὰ ὅποια ρεάλια τὰ ἄνωθεν εἰ / ναι ἐκεῖνα
ὁποῦ εὐρισκούντονε εἰς τὰ χέρια στοῦ ἀφέντη Νικολοῦ Γλυκῆ εἰς τὴν / Βενετία ἀπὸ
μέρος τοῦ μακαρίτην τοῦ Νικόλα τοῦ υἱοῦ τῆς ἄνωθε Ἑρήνης καθὼς ἐπαράγγειλε
εἰς τὴν διαθήκην του καὶ ἔτзи ἡ ἀφεντία σου ἀφέντη Ρόζα θέ / λεις τὰ δώσεις τὰ ἄνω-